

ELŐFIZETÉS ÁR.
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr
Börmentelen levelek csak ismert korszakoktól fogadtatnak el.
Kézirat nem adatkak visza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyitásban minden garmondor díja 30 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HIRDETÉSI DÍJ:
Hivatalos hirdetéseknel:
Minden egyes sor után
Azonfelül bélyeg 1 kr.
Kiemelt díszbetűk s kör-
szettel ellátott hirdeté-
nyekért termékek szerint
minden 1 centiméter
után 3 kr számítatik.
Állandó hirdetéseknel
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetés a „Zemplén”
nyomdába küldendő.

HIVATALOS RÉSZ.

3415. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A vármegye gazdasági választmányának határozata következtén a vármegye székháza **1889. 90. évi tűzifa** szükségletének szállítására ezennel pályázatot hirdetett.

A szükségelt tűzifa mennyisége **110 öl**, vagyis **440 kbméter**, amely csak száraz, sima, hasábos bükkfa lehet.

Zárt ajánlatok 50 kros bélyeggel ellátva, 100 frt készpénz, vagy megfelelő értékű papír biztosítékkal a t. vármegye gazdasági választmányához címezve **f. év március 18.** napjáig a számvévi hivatalnál nyújthatók be, amely napnak d. e. 10 órájkor szóbeli versenytárgyalás is fog tartatni, s úgy a felett, mint a zárt ajánlatok felett fog a gazd. választmány határozni s a legelőnyösebbnek talált ajánlattevővel a szállítás iránt szerződésre lépni.

A szállítási részletes feltételek alólirottánál megteudhatók.

S.-a.-Ujhely, 1889. március 6.

főszámvévi hiv. távollétében:

Semsey Sándor,
vm. alszámvévi.

1813. sz.

Zemplénavármegye alispánjától.

10 főszolgabíróknak

T. Barsvármegye árvaszékének mult évi 6661. szám alatt kelt átirata szerint Szircsek János, garam szállási illetőségű egyén részére az ottani árvaszéknel 380 frt 26 1/2 kr kezeltevében, ezen összeg a most már nagykorúságot ért egyénnek kiadaték; azonban sem az nem tudatik él-e? és hol tartózkodik? vagy meghalt-e? hol és mikor?

Nevezett 1862. év körül, mint vasuti őr Tokaj község határában a tiszai vasutársulat 180-ik számú órházában lakott; onnan azonban ismeretlen helyre távozott.

Felhivom ezek folytán a tekintetes főszolgabíró urakat, hogy nevezett járásuk területén nyomoztatni, s felalálás esetén jelenlegi tartózkodási vagy elhalálozási helyéről, minden esetben pedig a nyomozás eredményéről jelentést tenni ne terheltessenek.

S.-a.-Ujhely, 1889. február 18-án.

Matolai Etele, alispán.

T Á R C A.

Afrikai levél.

Biskra (Algír), 1889. febr. 22.

Kedves barátom!*)

Be akarom váltani az ígéretemet, s egy szabad percemben, néhány rövidke sorban megpróbálom futólag leírni neked mindazt a sok szépet, különöset, a mit eddig láttam, mióta a mi kedves vén Európánkat elhagytuk.

Marseillben ültünk hajóra, s már az indulás előtt suttozták a félnélőbb utasok, hogy nagy vihar van a tengeren. A kapitány azonban mindenkit igyekezett megnyugtatni; bár jelezte, hogy viharos utunk lesz. Mi négyen, s még egypár vállalkozó angol, fölmentünk a fedélzetre s néztük a tova tűnő várost, míg a szabad tengerre nem értünk, de akkor olyan lökést kapott a hajó, hogy minden ízében megremegett, s mi csak a legnagyobb erőfeszítéssel birtunk szárazra jutni, miután a hullámok már kezdték átcsapni a hajón. Egy vihart átélni a tengeren annyira kellemetlen dolog, hogy a részletekbe nem is bocsátkozom. Elég annyit jeleznem, hogy kevés kivétellel minden utas halálosan betegnek érezte magát, s a hajó minden helyisége kivétel nélkül vízben állott, annyira, hogy a kézi podgyász, felöltők és kalapok is csak úgy uszkáltak a kabinok feekén, de a Ville de

*) E szellemes, bájos, tanulságos levél Dókus Gyula t. barátunkhoz van címezve. Ő volt szives azt lapunk számára átengedni, s örömmel jelenthetjük t. olvasóinknak, hogy a levél kitűnő írja lapunk hasábjain fogja elbeszélni nagyszabású utazásának érdekes tapasztalatait. Szerk.

2891. sz.

Zemplénavármegye alispánjától.

10 főszolgabíróknak.

Ezen miniszteri intézvényt járásában lehető széles körben köztudomásra hozatal céljából kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1889. február 26.

Matolai Etele, alispán.

Másolat. A m kir. pénzügyminisiteriumtól. 11.953. sz. Tek. Matolay Etele urnak, Zemplénavármegye alispánjának. Az 1888. évi XXXVI. t. c. 13. §-ának 1-ső bekezdésében az italméresi jog megváltására nézve elkerülhetlen szükséges bejelentések megkönnyítése céljából nyomtatott bejelentési ivatek készíttettem. Ezen bejelentési ivatekbe mindazon különböző esetek fel vannak véve, melyek a törvény értelmében a kártalanítási összeg megállapításánál befolyással bírnak s egyszersmind minden egyes esetre nézve meg vannak jelölve mindama bizonyítékok, melyeknek becsatolása elkerülhetlenül szükséges arra nézve, hogy az illető jogosult kérelme a megváltási összeg megállapításánál figyelembevehető legyen. Jelzett bejelentési ivatek könnyebb hozzáférhetőség céljából az adófelügyelők, illetve kirendelt helyetteseik útján a kir. adóhivatalokhoz küldöttem le oly utasítással, hogy az adóhivatalok ezen nyomtatott ivatek darabonként 2 kr befizetése után, minden ezért jelentkezőnek a kívánt mennyiségben szolgáltatasson ki. Ezen körülményről oly utasítással értesitem Czimedet, miszerint sürgősen intézkedjék az iránt, hogy e fentebb előadottak a községi előjáróknak és ezek által az egyes jogosultaknak a legmegfelelőbb módon hozassék tudomására. Egyszersmind hozza Czimed nevezettek tudomására még azt is, hogy ezen bejelentési ivatek csak az eljárás megkönnyítése céljából adatvan ki, — nem kötelezők, s akár ezen nyomtatott iven, akár más iven tésésék is a bejelentés, az egyenlő joghatályal bir. Budapest, 1889. február 13. án. Tisza s. k.

1047/89. ki. sz. S.-a.-Ujhelyi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

A velejei 500 ft évi fizetés és távolsági pótdíjjal javadalmazott körorvosi állomás, melyhez Velejte székhelylyel 13 község tartozik, üresedésben lévén, annak választás útján leendő betöl-

tésére ezennel pályázatot nyitattik és a választás határidejéül az 1889. évi márc. hó 29-ik napjának d. e. 10 órája a körorvosi székhelyre Velejte községébe ezennel kitűzetik.

Felhivattak ennek folytán mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű bélyeggel ellátott és az 1876. évi XIV. tc. 143. §-a értelmében felszerelendő pályázati folyamodványait alólirott főszolgabíróhoz f. é. március hó 28 ik napjáig annyival is inkább benyujtani el ne mulasszák, mivel a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Megjegyeztetik végül, hogy a fenti javadalmazáson kívül, kaphat még a körorvos gf. Andrássy Sándor ur öméltsága velejei uradalmától kölcsönös megegyezés alapján évi 200 ftnyi javadalmazást vagy az ezen összegnek megfelelő lakást és fát.

S.-a.-Ujhely, 1889. évi febr. 27.

1 - 2

Dókus Gyula, főszolgabíró.

1047/85. ki. sz. S.-a.-Ujhelyi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

A nyugdíjazás folytán üresedésbe jött, zemplénavármegyebeli s.-a.-ujhelyi főszolgabírói járásban levő, bodzás-ujlaki körjegyzői állomás betöltésére ezennel pályázatot hirdetettik, s a választás határidejéül f. é. március hó 14-ik napjának d. e. 10 órája Bodzás Ujlak nközség házába, mint a körjegyzőség székhelyére kitűzetik.

Ezen állomás 400 ft fizetés, 50 ft uti átalány, 30 ft kézbesítési díj és 20 ft irodai átalány, így összesen 500 ft készpénz, szabad lakás, továbbá 313 öl kert, 1362 öl rét és 1136 öl szántó föld használatával van javadalmazva.

Felhivattak a pályázni óhajtok, hogy az 1883. évi 1-ső cikkben körvonalozott minősítések igazoló okmányokkal és 50 kros bélyeggel felszerelt kérvényeiket alólirott főszolgabíróhoz f. évi március hó 12-éig annyival is inkább terjeszszék be, mivel a később érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

S.-a.-Ujhely, 1889. febr. 27.

1 - 2

Dókus Gyula, főszolgabíró.

Romeo bátran megküzdött a veszedelemmel, s néhány órai késés után föltűntek előttünk az algiri partok fényes lámpasorai.

Sohasem feledem el azt a kellemes érzést, amit a kiállott 36 órai vészes tengeri ut után éreztem, mikor hajónk a biztos kikötőben megállott. Számos apró csónak közeledett legott a hajóhoz, s a legképzeltetlenebb zürzavarban történt a partra szállás. A hajó fedélzetéről kötélhágcsón kell lemenni a csónakig, melybe már arabs evezősök fogadnak az ő festői fehér lenge öltözetükben. Valóságos mentő angyalnak tűnik föl az általános zürzavarban a hotel szolgálja, a ki barátságos gyámkodással vezet a biztos lakásig.

Lakásunk Algirnek egyik legremekebb pontján, a Mustapha Superieurön volt a Hotel Kirshben. Ablakainkból a legnagyobbyszerű kilátás nyílt a tengerre, s a tengerből körül elterülő városra. A pálmák és narancsfák sötétzöldje között fehéren állanak a lapostetejű házsorok, melyeknek falait virító, kuszó növények futják körül. A télnek itt nyoma sincsen; az azurkék égboltozaton ragyogóan süt a nap, s föl-föl csillan a rengő víz fodros habjában. A narancsligetek fái telve vannak aranyossárga gyümölcscsel. A rózsá édes illattal vesg körül, s az eukaliptus fák lombos galyait megmegrgeti a lágy tavaszi szellő. Az egész Mus.apha-superieur egy nagy virágos hegyoldal, melyen szétszórva állanak a különféle alaku villák, hotelek és mórpaloták, mind külön-külön elkerített kertekkel. Széles kacskaringós ut vezet le közöttük egész a tenger partjáig, s onnan egyenesen a belvárosba, mely egész európai színezettel terül el alul, míg a régi arabs város a meredek hegyoldalon fekszik, hová csak kőlépcsőkön

juthat föl az ember. A számos zig-zug utcákon máskáltunk legtöbbit, ahol a legkülönfélébb népet lehetett látni. Az a száz-féle alak és öltözet melyet leírni nem lehet. Azok a guggoló álló, festői alakok, kik a Kelet hagyományos röstségével sütkörésznek a napon, a kávéházak előtt, gyékényeken ülve a földön kártyáznak, dominóznak a vagyonosabb arabok, míg az asszonyok mélyen lefátyolozva, hófehér öltözetekben, melyből csak két csillogó szem néz felénk félig kihívó, félénk tekintettel, sietnek fölfelé a kőlépcsőkön a ragyogó napfényben. Kártyavető cigányleányok fénylő arany karpereceikkel, rikító színekbe öltözve járnak le és fel az utcákon. Néger népzenezők cincogtatják gyarló hangszerereiket s csinálják néhány fillér reményében a leggroteszkebb táncmozdulatokat. Büszke tekintetű arab főurak vágatnak végig tüzezes lovaikon a tengerparton. Az aranyos, piros nyeregnek magas karfája van, melybe biztosan, s kényelmesen ül a lovas. A ló dus serénye csak úgy leng a szélben, hosszú selymes farka a földet seprí, csupa tűz, csupa ideg az egész állat, mely a pusztákon nevelkedett s nem szivesen türi e kényszerházat.

Algirből több kirándulást csináltunk, mindeütt a legbujább vegetáció terül el, s a legrendezettebb viszonyok a gazdálkodás terén. Óriási narancsligetek szegik végig az országutakat, s az aloe és opunciák egész gátakat képeznek, melyen át nem hatolhat semmiféle élő lény.

Blidából a Chiffa hegyszorosot néztük meg. Órákon keresztül folytonosan fölfele haladva kocsinkkal, óriási sziklák közé értünk, hol most száz és száz ember dolgozik az új vasuti vonalon, mely hivatva lesz Afrikának vadon részeit összeköttetésbe

Körözés s eredmény esetén jelentéstétel végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1888. december hó 11-én.

Matolay Etele, alispán.

Másolat. Zólyom vm. alispánjától. 11:88/889. Valameányi tekintetes vármegyei és városi törvényhatóságnak Bács-Bodrogh vm. Kiszállás. Folyó évi november hó 14-én este felé Gunich József nevű siketnéma, helyi engedély nélkül könyöradománygyűjtésen kaptatott; minthogy pedig úgy az egyén mint eljárása gyanus volt, engedélykönyvét a községi jegyző után tudakozólás végett átvette, és helyette adott neki egy igazolást elvett könyvéről, és 24 órai tartózkodási engedélyt, minthogy a 24 óra lejárt és Gunich könyvéért nem jelentkezett, sőt Kiszállás községből is eltávozott, miután pedig az átküldött könyöradománygyűjtőkönyvecské hamisítottak bizonyult, amennyiben azon úgy a vármegye pecsétje, mint a kiállító tisztviselő névalírása hamis, személye írása alapján nyomoztatni, s feltalálása esetén a legközelebbi kir. ügyészségnek átadni, eredmény esetén pedig engem értesíteni sziveskedjék. Személyleírása következő: kora 25—26 éves, termete alacsony, szegletes, szemöldöke, haja, bajusza és kis szakála fekete, ruházata mesteremberez, különösen egy hosszú fekete téli kabát volt rajta, fején egy lágy, keskeny szelű németkalap, beszél meglehetősen magyarul. Besztercebányán, 1888. dec. hó 27-én. Csipkai, s. k. alispán.

A népgyűlés.

Ujhely város színháza a hazafias lelkesedés impozáns jelenetének volt színtere. Thália csarnokát a népszava forumává avatta fel az ujhelyi választókerület lelkes polgársága, melynek százai rang-, vallás- és pártkülönbség nélkül özönlötték el minden zugát, hogy meghallgassák az ígét és óvást tegyenek a politikai látóhatáron feltűnt jelenség ellen, melyben a hazafias ihletszerű sugallata a nemzet jövőjére egy végzetes gravament jósol és vél felismerni.

Különös játéka a véletlennek, hogy ahol máskor a muzsa búbajos ajakán szólal meg a dal — a nemzeti költészet, épen ott emelkednek fel a tribünön vármegyénk kiváló alakjai, hogy a legdrágább közöskincs védelmére kelve, leróvják az ősköztől öröklött honszeretet adóját.

A népgyűlés négy szónona megannyi különböző irányban, de egy közös kikötőbe evezve, hirdette a meggyőződés döntő igazságait.

Az első szónok Klio szerepét teljesítette, az események hiven elsorolt láncolatába beleszóve a választókerület multját, mely egyidőben szerény nevét írta diadalmas zászlaira — fényes dialektikával vonta le következtetéseit, mutatva rá a retrograd irány veszedelmes lejtőre, és ismertette meg a konkrét kérdés messzeható okozatait

hozni a művelt Nyugattal. Iszonyu munkát végeznek ott, számtalan tunel és áthidalás van már készen, s még több munkában. A hegyek lakói csak nagyon kevesen vannak, az arab inkább a pusztát kedveli, hol sátrakban tanyáz. Férge apró majmok tenyésznek a déli hegyoldalokban, melyekből mi is szerencsések voltunk kettőt láthatni, makokáknak nevezik őket.

A mind szép és buja a növényzet mindenütt a tengerparton, oly egyhangu, mondhatni szomorú az, ha az ember befelé halad. Kopár pusztaság vonul itt el mindenfelé. Algirtól, Bujrán és Settiven áthaladva mindenütt a legszegényesebb pusztai vidéken jöttünk keresztül Constantínig. Mért-földeken keresztül nem lát a szem mást, mint kopár domboldalakat, fölvaltva kevés fűvel benőtt síksággal. Faluról itten szó sincs, csak a vándorló arabs karavánok sátoroznak szétszórtan s legeltetik tevéiket. Itten rendkívül szegény a nép, s többnyire kecsketenyésztésből él, míg van az állatoknak mit enni addig egyhelyben maradnak, ha kifogy a legelő, akkor felpakolnak mindent a tevékre s tovább vándorolnak a végnélküli pusztában.

Constantinba érve kipihentük kissé a hosszu ut fáradalmait, s aztán belévegyültünk az utcai népeletbe, mely itt már teljesen keleti színezettel bír. Európai embert csak elvétve látni már itten, annál több arabot, izabilt és négert, akikről csak úgy hemzseg a sok szűk utca. Maga a város egy kopár magas sziklacsucson fekszik, és tekintélyes erődítvény, egy várszerű kaszányával. Érdekes volt nézni azokat a festői ruhákba öltöztetett csapatokat, melyek önkéntesen álltak be katoná-

megjelölve a formákat és korlátokat, melyek között hivatva van az értekezlet szabad meggyőződését érvényesíteni.

Hallottuk a költő magasröptű eszméiben a magyar nyelv szuverinitása mellett a nemzeti géniusz megiszólni és a szaktudósnak a tudományos pálya exkluzív jogaira alapított döntő érvelését.

Hallottuk a parlamenti alkotmány szellemének, annak keretében a mettingek jogosultságának és szükségességének tudományszinvonlra emelkedett fejtegetéseit, végül egy kitünő népszónok nagyszabású orációját.

És e fényes szónoklatok hatása alatt rend volt rendőr és rendező nélkül, a hallgatóság csendjét alig törte meg más, mint egy-egy harsogó „éljen”, a komoly elem kizárt minden tüntetést és fokozta ez által az elhatározás erkölcsi értékét.

Ilyen színezete volt Zemplénvármegye székvárosában 1889. március 3-án a véderő-javaslat 25-ik §-a ellen tiltakozó népgyűlésnek. Kötelességünk volt azt legalább halvány vonásokkal ecsetelni, mint a modern alkotmányos élet egy mintaszerű tünényét, élő cáfolatul azoknak, ha vannak még olyanok, akik a nép alkotmányos mozgalmait a kanail fogalmával hajlandók azonosítani.

Vannak igazságok, melyek a pártcélok felülállanak, melyeknek hódolni általános nemzeti érdek követelménye. A parlamentaris alkotmány, miként egy élő terebély törzse gyökereivel és koronája a törzsszel alkatelemeinek szervi egységében találja fel életerejét, a megosztott jogok öntudatos gyakorlása, mint egészséges nedvkerítés, egy elvitázhatatlan élettani szükséglete a népképviselőre alapított alkotmányos rendszernek.

E rendszer hazánkban gyermekkorát éli, a fogalmak még folyton tisztulnak, az eszmék még gyakran kisszerű érdekek nyomása alatt senyvednek el. Nemzetünk ősi jellemvonása a közalkotmány iránt benső érdeklődés, az intézmény jövőjének, fokozatos fejlődésének biztosítása. De kétségtelen, hogy ez ősi erény egyszersmind a leghatalmasabb védőerő, mely a közel jövőben próbára kerülhet, mely ha egyszer szárnysegetten porba hull — „videant consules” — a haza és a trón hagyományos védőszeleme veszett el.

E szempontokból a pártatlanság szemüvegén tekintve, ki ne üdvözlőlné örömmel az ujhelyi választó-kerület polgárainak hazafias mozgalmát, mint az első hoszu parlament korszakán visszatérő nemzeti életkedv egy derengő hajnalát.

Van azok között mindenféle népfajból, s mind igen jó katoná. Egy sajátságos szokások tünt föl előttünk, az tudniillik, hogy folytonos dob- és zenező mellett mäsörnek és gyakorolnak. Van valami vadság abban a zenében, mely indulót s csatadalt képvisel. Elképzelheti magának az ember, hogy mire lehet képes egy ilyen fanatizált fegyveres csapat, ha kenyértörésre kerül a sor. Legszebb öltözetük a spahiknak van, ez lovas-katonaság s arabokból áll. Fejükre fehér turbán van csavarva, s hosszu, bő, biborvörös beuduin köpenyget viselnek. A nyereg sajátságos magas háttal bír, s nagyon szép aranyos díszítésekkel van ékítve. A nők itten már nem fátyolozzák az arcukat, nagyon élénk színekbe öltöznek, különösen a zsidó nők, kiken néha igen értékes ékszereket lehet látni, különösen karpereceket, melyeket még a lábszáraikon is viselnek.

Constantinból tovább folytattuk utunkat, folytonosan kopár terméketlen vidéken, s áthaladva az El-Kantarán, a mi arabul a sivatag kapuját jelenti, elérkeztünk a Saharába, a hol már minden vegetáció megszűnik. Sajátságos látni azt a kopár homoktengert fölvaltva kisebb-szerű dombokkal, melyet egy oldalán a magas hegylánc szegélyez, míg a másik oldalán a messze végtelenségbe vész a szem tekintete. Több oázist láttunk, az ő datolya-pálma erdeikkel, ahol egy forrás fölbugygyan ott azonnal élet fakad. Érdekes nézni, hogy felhasználnak itten minden csepp vizet, mint éresztik arra az egypár kisdarabka termékenyített földcskére, melyen a legszebb, legbujább vetés látszik. Itten már jövő hónapban aratni fogják az árpát és buzát is, mert csak ezt a két magot ter-

A népgyűlés lefolyásáról szerkesztett jegyzőkönyv, felsorolva a jelenvolt közönségnek kiválóbb alakjait, így szól:

Ambrózy Nándor üdvözölve az alkotmányos érület által áthatott s a népgyűlés tárgyának fontosságához mértén óhajtott nagy számban megjelent választó polgárokat, mindenek előtt a tanácskozás vezetésére szükséges elnök és jegyző megválasztását hozza javaslatba, mire elnökké Ambrózy Nándor, jegyzővé Kossuth János választattak meg.

Ambrózy Nándor elfoglalva az elnöki széket, részletesen előadja a népgyűlés tárgyát, a mely szerint a képviselőházban tárgyalás alatt lévő véderőtörvényjavaslat 25 §-a, míg egyrészlől a művelt magyar ifjuságra elviselhetlen terhet róna, további tudományos kiképzetésében s ez által életpályáján hátráltatná, anélkül, hogy a hadsereg harccképességének fejlesztése ily áldozatok árán is előmozdítható lenne, másrészlől természetszerű következményeivel a magyar nyelvet államnyelvi minőségéből kivetkötözve, alárendelné, mi által nemzeti méltóságunk szégyenletes módon megaláztatnék, kulturánk hátráltatva s végeredményében alkotmány szabadságunk veszélyeztetve lenne, miért is indokolt, hogy választó-kerületünk polgársága is csatlakozva az országsterze nyilvánuló mozgalomhoz, tiltakozó szavát a fentebb vázolt veszélyes szakasznak törvényerőre leendő emeltése ellen alkotmányos formában érvényesítse. Ezek után nyilatkozatra hivta föl a népgyűlés tagjait.

Matolay Etele, Zemplénvármegye alispánja, a népgyűlés lelkes éljenzése között részletesen fejtegetve a 25-ik szakasznak politikai, társadalmi és kulturális érdekeinkre egyaránt veszélyes jelentőségét, bírálat alá veszi az említett szakasz következményeinek enyhítését célzó Gajary-féle indítványt s kimutatja, hogy az abban foglalt engedmények legkevésbé sem képesek eloszlatni az alkotmány és nemzeti kulturánk érdekeit veszélyeztető szakasz iránt jogosan táplált hazafiai aggodalmakat s hogy a magyar állam méltósága megköveteli, miszerint nyelvünk, mint a tisztizsuga nyelve törvény és ne határozati javaslat által biztosíttassék s ezek után előterjeszti az előkészítő bizottság által létrejött megállapodás szerint Viczmány Ödön Zemplénvármegye főjegyzője által fogalmazott következő határozati javaslatot:

hogy miután az 1868. évi 40. t. c. 21. §-ához képest a megfelelő képzettséggel bíró ifjak életök 25 évéig, az általok szabadon választandó csapattestnél, anélkül, hogy tanulmányaikban akadályoztattak volna, egy éves önkéntesekül szolgálván, az év leteltével, akár letették a tisztizsugát, akár nem, a tartalékba helyeztetek, és ez által polgári hivatásuknak megfelelő kiképzetésük és kenyérkeresetükben nem akadályoztattak, míg ellenben a tárgyalás alatt lévő véderőtörvényjavaslat a 25 évet 24-re szállítja, az egy évi szolgálati időt kizárólag katonai kiképzetésre rendeli. a tisztizsugát kötelezőnek mondja ki és azokra, kik a vizsgát (természetesen német nyelven) le nem teszik, a csapattestek alosztályában a 2-ik szolgálati évre kötelezi. A törvényjavaslat enyhítésére Gajary Ödön képviselő által bemutatott határozati javaslat pedig nem csak a törvényhozásnak méltóságát sérti, de önmagában is csak engedmények iránti értéketlen óhajtsáknak tekinthető,

melik, különben egészen a datolya-pálma gyümölcséből élnek.

Biskra a Sahara egyik legérdekesebb oázisa, ide értünk pár nap előtt, s innen tettünk több kirándulást a vidéken.

Sidi-Okbe volt utazásunk legszelebb pontja. Bár mennyire érdekel is a Kelet a maga érintetlen valóságában, mégis örömmel gondolok arra, hogy tul vagyok ezen kiránduláson, mely minden érdekessége mellett nagyon kellemetlen volt. Biskrától kocsin három órányira fekszik Sidi-Okbe, itt már teljesen megszűnik minden civilizáció. Pénteki napon voltunk ott s ez tudvalevőleg az arabok vasárnapja. Minden munka szünetelt ezen okból, s az oázis összes lakossága a szűk utcákon tolongott. Vezetőnk alig tudott megvédelmezni a nép kíváncsiságától, kik összecsoportosultak körülöttünk s látni kívánták arcunkat, megpatintották ruháinkat, s a követelésig vitték a koldulást. A moschébe is behatoltunk, hol a legfanatikusabb arabok végezték e percben imáikat. Igazán borzasztó volt nézni azt az eltorzult arcokat, azt a görcsös fej- és egész testrángásokat, melylyel imáikat ezek a férfiak kísérték. „Allah il Allah” kiáltásokkal forogtak körbe, mozdulataik mind sebesebbé váltak, míg kimerülten össze nem rogytak s mozdulatlanul maradtak elterülve. A legnagyobb erőfeszítéssel tudtunk csak kocsinkhoz jutni, s igazán boldognak éreztük magunkat, mikor a vad csordát messze mögöttünk hagytuk, s bevágtattunk apró arabs lovainkkal a napfényes pusztába. Akkor eszembe jutott a mi kedves, édes otthonunk, Magyarország, az ő délibábos Alföldjével, s az összehasonlítás nem ütött ki elő-

Ezekből folyólag a mig egyfelől előnyös reform helyett a 25. §. a régi törvényhez viszonyítva visszaesést tartalmaz s a súlyosbításokkal a magyar művelt ifjak jövődjét kockáztatja, más feől pedig természetszerű következményeivel a magyar állam nyelvét megalazza, a paritást sérti nemzeti mivelődésünket megakasztja és alkotmányos szabadságunkat a katonai reakció örvényébe sodorja;

mindezeknél fogva felkérjük a s.-a.-ujhelyi választó kerület képviselőjét, hogy minden befolyásával és végül szavazatával is oda hasson, hogy ezen hazánkat, nemzetünket és alkotmányos szabad fejlődésünket alapjában veszélyeztető törvényjavaslat törvényerőre ne emeltessek, a magyar állam nyelv, mint a tisztí vizsga nyelve pedig nem határozat, de minden esetre törvény által biztosíttassék.

Kéri a népgyűlést, hogy ezen javaslatot magáéva téve népgyűlési határozattá emelje.

Fejes István s.-a.-ujhelyi ev. ref. lelkes örömmel üdvözlö az alkotmányos érület által indítva egybe sereglett választó polgárokat s a nagy fontosságú kérdés iránti hazafiai lelkes érdeklődésben zálogat látja a közszellem ébredésének, a mely közszellem a közelmúltban már csaknem apathicus közönybe süllyedt. Meggyőző érveléssel bizonyítja be azt, hogy a tervezett törvényszakasz az általa célba vett kétnyelvűséggel nemzeti kultúránkat veszélylyel fenyegeti s mert a neveléstan tapasztalatai szerint az idegen nyelvnek oly mérvben való elsajátítása, amelyet a katonai tudomány kulturája megkövetel, csak kivételes csekély számban érhető el; a veszélyes szakasz eredménye az lenne, hogy nemzeti kultúránktól a jövő nemzedékek saját érdekeikben kénytelenítve lennének elfordulni s magukat a német műveltségben képezni ki, amiből a magyar kultúra végveszélye származnék. Miért is a kormányának, a joggal aggályosnak tartott szakaszhoz való ragaszkodását végzetes tévedésnek tartja s hozzá járul a határozati javaslatához.

Elnök jelenti, hogy Sárospatak rokonérzelmű értelmisége a népgyűlésen, annak erkölcsi támogatása végett Kun Dániel, Kun Pál, dr. Lengyel Endre, Szabó Zsigmond, Vass Imre urakból álló küldöttséggel képviselteti magát, amely küldöttség a gyűlés folyamán érkezett meg.

A népgyűlés lelkes éljenzéssel üdvözlö a rokon értelem szép tanujelét adó sárospataki hazafias értelmiség képviselőit.

Viczmány Ödön hivatkozással a mintaszerű angol parlamentarizmus történetére szükségesnek és jogosnak tekinti a népgyűléseket, mint amelyek a népakarat hamisítatlan kifejezésének gyakorta egyedül organumai s megcáfolja azon napjainkban lábra kapott, de a parlamentarizmus szelleme a nemzetakarattal respectálásában áll s a képviselők azon politikai erkölcsi kotelességek alól, hogy választóik meggyőződéséhez alkalmazkodjanak, magukat fölmentetnek nem tarthatják. Az 1867-iki kiegyezést, Deák nagy szellemének művét, alapnak kívánja továbbra is, a melyről a magyar nemzet jogos aspirációi lassu, de fokozatos előremenetellel megvalósíthatók s amely alapról a kormány a jelenlegi törvényjavaslattal nemcsak hogy eltért, de sőt veszélyezteteti magát államiságunkat is. Részletesen fejtegetve a veszélyes szakasz tarthatatlanságát, ragaszkodik a határozati javaslatához.

A népgyűlés lelkes éljenzésekkel nyilatko-

nyösen Afrikára nézve. Mentől többet lát az ember, annál inkább meggyőződik, hogy a hazát nem tudna pótolni semmi, és semmi sem tudná velem feledtetni azt a kedves vármegyét és falut, az én kedves Legényémet, melyre oly szívesen gondolok. Ha a gondviselés ismét közetek vezet, átadom neked azt a marék homokot, melyet számodra vettem föl a sivatagban, jelöl annak, hogy szívben most is mindig veletek voltunk. Mindazokat, akik szívesen gondolnak reánk messze földön utazókra, a legjobb szívvel üdvözlö veled együtt őszinte barátod:

Dókus Bagályi Ilona.

A pénzről.

— Négy közlemény —

IV.

A pénz elnevezés alatt használatban levő javak úgy anyag, mint alakra nézve különbözők.

Pénznek azonban a szó szoros értelmében egyedül az arany s ezüst féméből készült érmék nevezhetjük, egyedül ezek birnak önmagukban, anyagukban a melyből készültek — eltekintve a rajtok létesített jelzéstől — a világ minden részében, mint fémek értékkel.

Minden egyéb pénz címén használatban levő papírból készült oly eszközök, mint a bank s államjegyeknek nevezettek, amelyek nem anyagukban a melyből készültek birják értéküket, de a rajtok kifejezett ígértéből, csak pénzjelnek, pénzszerűségnek, pénzhelyettesítő csereeszköznek tekintendők.

zatra hívja föl Kun Pál sárospataki tanárt, mint a sárospataki értelmiség küldöttjét. A nevezett küldői nevében üdvözlö a s.-a.-ujhelyi választó kerület polgárságát azon hazafias ténykedésében, melyet alkotmányunk s nemzeti méltóságunk védelmében kifejt. Ékesszólással összegezi nagy vonásokban azon érveket, amelyekkel az aggályos javaslat összeütközik s rámutat azon veszélyekre, amelyek annak netalan törvényerőre leendő emelkedése után fenyegetik nemzeti létünket.

Ezekután az elnök kiindulva abból, hogy a népgyűlés minden politikai partszinezetre való tekintet nélkül hivatott össze, fölhevást intéz a népgyűlés azon tagjához, akik a határozati javaslat ellen óhajtanak szólani, a mely fölhevást eredménytelen maradván a népgyűlés egyhangulag határozat erőre emelte a Matolay Etele által előterjesztett javaslatot s azon határozatot Molnár Viktor s.-a.-ujhelyi kerület képviselőivel közölni rendelte.

Elnök felolvasta gf. Sztáray Antalnak hazafias érzéstől áthatott, emelkedett hangon irt üdvözlö levelét, melyet a népgyűlés lelkes éljenzéssel fogadott. Ezután szót kért ismét Viczmány Ödön. Lelkes szavakkal üdvözlö az elnököt és kifejezte a népgyűlés elismerését és köszönetét a mai nap sikeréért, mely nagyrészt az ő hazafias kezdeményezésének köszönhető. Megköszönve elnök a választó polgárok nemes érdeklődését a a mely a mai népgyűlés napját ünneppé emelte, a gyűlést feloszlatta.

A közönség az értekezlet folyamán *Andrássy Gyula* gróftól több ízben tüntetőleg zajosan megéljenzete.

Kelt mint fent.

Kossuth János,
jegyző.

Ambrózy Nándor,
elnök.

Vármegyei ügyek.

A közigazgatási bizottság tegnap megtartott ülésének eredményéről lapunk jövő számaiban referálunk.

Regale. A pénzügyminister leiratban értesíté a vármegyét, hogy az italmérsi jog kártalanítása körüli mindazon teendők végzését, melyeket a végrehajtási utasítás a ministeri biztosokra ruház, Zemplénvármegye területén *Szentpály Jenő* ministeri biztosra bízta. A regale kártalanítási ügyekben netán felmerülő vitás ügyekben elsőfoku ítélkezéssel a közigazgatási bizottság kebeléből alkotott al-bizottság lesz hivatva határozni.

Az árvízveszedelem ellen. A közm. és közlekedésügyi minister körrendelettel utasította a törvényhatóságot, hogy a hóolvadás következtében beállható árvizek ellen a szükséges óvintézkedéseket tegyék meg, nehogy a veszedelem készületlenül találjon bennünket (Az idén, hála a gondviselésnek, árvízvesztől nekünk nincs okunk tartani. Szerk.).

A szegények érdekében. A m. kir. belügyminister a napokban valamennyi törvényhatósághoz körrendeletet bocsátott ki a községbeli szegények eltartásáról. A körrendelet értelmében minden község köteles a saját területen közsegélyre, vagy közellátásra szorult egyénekről, az illetőségre

Létalapjukat a hitel, a bizalom, azon feltevés képezi, hogy érettek féméből készült érme kapható, vagy oly cserék létesíthetők, oly fizetések tehetők, melyek egyébként ércpénzzel lennének teljesítenők.

Ezeket a pénzt helyettesítő, kétségtelenül sok előnnyel bír, de nem minden hátrány nélküli kényelmes forgalmi eszközök ép úgy, mint az emberiségre sok igen hasznos találmányt, az élet nagy mestere a szükség teremtette meg.

Ugyanis abban a régi korban, midőn a személy és vagyónbiztonság még valamivel gyengébb lábón állott, mint a mi Rózsa Sándoros, Hoszteres, Szimicses s Posztikszlis korunkban, mikor nem voltak csend-rend pénz — erkölcs örök, s nagyobb terjedelmű működést igénylő bölcslamtérfiak tanácsára megindított háborukhoz egy kis csengő pénz kellett, s egyes uralkodók nem átalloztak, az alattvalóik birtokában volt kincseket erőszakosan is elvenni, azon többnyire nemzetközi kereskedést üzött egyénnek, kik pénzből, nemes ércékből nagyobb mennyiségeknek voltak birtokában, azokat elrabolhatás, s elemi esélyek ellen biztosnak vélt helyekre, s közösen tartott s fizetett őrizet alá helyezték el, s minden aranyát s ezüstjét ily helyre letevő elismervényt nyert arról, mit, s mily értéket helyezett el.

Ha azután ezen kereskedők egyikének, a másik számára fizetéseket kellett tennie, jól őrzött s hiteles helyen lévén kincseik, a pénzt nem kellett olvasgatni, a fém minőségét kutatni, de a tartozó nevével egyszerűen atírták a követelő nevére. Ezek voltak az első letéteket őrző s követeléseket átíró úgynevezett *Giró* bankok.

való tekintet nélkül, gondoskodni, az ily segélyezésnek, illetve ellátásnak azonban csak akkor lehet helye, ha a teljes vagyontalanság és állandó, vagy ideiglenes munka- és keresetképtelenség, illetőleg a közsegedelem elkerülhetetlen szükségessége feltétlenül hitelt érdemlő módon be van igazolva.

A „szegi gőzmalom részvénytársaságnak“ 1889. március hó 24-én S.-a.-Ujhelyben tartandó közgyűlésén az 1888-ik évről beterjesztendő üzleti jelentések.

1. Igazgatósági jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

A tultermelés néhány év óta lidércnyomás-ként nehezedett a malom-iparra és e fontos iparág a lefolyt évben sem indulhatott egészséges fejlődésnek, mert csak időszakonként jelentkeztek mozzanatok, melyek a forgalom élénkségét előmozdították és a lisztüzlet mihamar visszaesett a régi stagnációba.

Igyekezvén e rövid konjunkturákat vállaltunk előnyére tölünk kitelhető módon felhasználni, ez évben bizonyára tekintélyes nyereseményegyenleggel zárhattuk volna le számadásainkat, ha a tavaszi árvíz — mely a múlt télen összegyűlt rendkívül nagy mennyiségű hőtömegeknek rohamos olvadása folytán eddig még el nem ért magasságra emelkedett — egész telepünket el nem önti. Valamennyi gyári-épület, ugyszintén néhány lakosztály majdnem egy méter magasságig vízben állott és ez által nem csak az épületekben, padozatokban és némely felszerelvényben szenvedtünk károkat, de kénytelenek voltunk a gyártást 28¹/₂ napra teljesen beszüntetni, mely idő alatt a vállalat rendes és tetemes kiadásai folytak. Továbbá kételyeink támadtak a 10 évvel ezelőtt épült gyenge szerkezetű magtárunk ellentállási és hordképessége iránt, miért is az árvíz idejében a buza egy részét kiraktározattuk és elszállítottuk, az árvíz után pedig magtárunk alépitményét a faszervezet kicserélése és új alapozása által annyira szilárdítottuk, hogy véleményünk szerint teljesen biztosnak tekinthető; azonban e magtári építkezés költségei 2711 ft 02 kr-ra rugtak és minthogy egy meglévő épületnek helyreállítása forgott kérdésben, nem tehetünk egyebet, mint ezen kiadásokat a kijavitási számla rovására elkönyveltetni.

Jövedelmünk apasztásához még az is hozzá járult, hogy egyik gőzkazánunk nagyobb javítást igényelt, mely vállalatunknak 918 ft 99 kr-jába került és ily módon a „kijavitási számla“ címén kitüntetett rendes és rendkívüli kiadások az elmúlt évben 6606 ft 15 kr-ra szaporodtak fel, mely összegek a gyártási szünet alatt folyt kiadásokkal egyetemben mérlegünk egyenlegét lényegesen csökkentették.

Kötelességünknek tartjuk ez alkalommal fel említeni, hogy az árvíz által közvetlen okozott kisebb károkat és kiadásokat, ugymint a termények és lisztek elszállítását, próbó javításokat sat. 778 ft 62 kr-nyi összegben a „fedezeti alap“ terhére számoltuk el, minthogy az alapszabályok 66 ik §-ának f) bekezdése ily rendkívüli veszteségeknek ez alapból való fedezését megengedi;

Továbbá szíves tudomásukra hozzuk, miszerint a magyar északkeleti vasut 2-ik vágányának kiépítése alkalmából az építési vállalkozók a tu-

Ezen a kincseknek nemcsak elrabolhatástól, de a kézeni forgásnál elkerülhetetlen kopástól (a melyet évenként az érték ¹/₄₀₀ részére tesznek) mentességet nyújtó kihasználási mód, mindinkább kedvelté válván azon eszmét szülte, hogy előbb angol, később olasz s más kereskedők ily lett kincseikről szóló iratoknak törvényszerűen szabályozott, s szélesebb körökterjedő használhatóságát, kieszközölték, s így keletkeztek a bankjegyek, vagyis azon utalványok, melyeket érceiket biztos, ságot nyújtólag elhelyezett kereskedők — államok vagy ez utóbbiak által ily jegyek kibocsájtására, jogosított társulatok, azon magán a jegyen világosan kifejezett lekötelezéssel bocsájtottak ki, hogy az előmutató kívánságára azt mindenkor a reá-jegyzett érc pénz mennyiséggel cserélik be.

Addig míg az ilyen letett kincsekre utalványokat kibocsájtók a rendelkezésre állónál, ép úgy mint sok magán egyén, többet költeni szerető államok kormányai, úgy nevezett szorosabb üzleti összeköttetésbe nem lépnek, vagyis a kibocsájtott utalványaik mindenkor beválthatóságát biztosító, ércekből — vagy ezek alapján nagy bizalomnak örvendett utalványaikból nagyobb mennyiségeket az államoknak kölcsön nem adnak, addig bankjegyeiket csak az fogadta el ércpénz helyett, a kinek tetszett, a kinek ahhoz bizalma volt; a mint azonban akár az ércalapból akár erre kibocsájtott jegyeikből az államoknak nagyobb kölcsönöket adnak, s azokért cserébe a kölcsönző állam kötvényeit kapják, e szivességért viszonzásul rendszeren azon kiváltságos kedvezményt is nyelik cserébe, hogy jegyeiket az illető állam területe lakók pénz helyett elfogadni köteleztessek, -

lajdonukat képező földterületből 435 □ ölet kisajátítottak és ennek ellenértékét megegyezés szerint 652 ft 50 krral pénztárunknál le is fizették. Ezen összegből az általunk eszközölt vételek legmagasabb árát alapul véve, □ ölenként 20 krajcárjával számítva 87 forintot az ingatlanok számlájának javára könyveltünk, az 565 ft 50 krnyi különbözet pedig a beteresztett üzleteredmény számlában nyereményképen van kitüntetve.

A lefolyt évben első 7 havi működésünk — változó viszonyok mellett — végeredményében kedvezőtlen volt, minél fogva az elért tiszta nyereség csak is az utolsó 5 hónapban kifejtett tevékenységnek eredményét képezi és ezen körülmény világosan bizonyítja, hogy szilárd alapon nyugvó vállalatunk normális viszonyok közt biztos jövedelmet juttathat részvényeseinek.

Az árvíz okozta szüneten kívül egy új szita-készülékkel való kísérletek, valamint a magtár helyre állítása, gépjavitások és egyéb okok miatt még 26 napot és így összesen 54½ napot szüneteltünk, mely körülménynél fogva az elmúlt évben a műmálomban csak 47400 mmásza életneműt öröltünk meg.

Az üzleti kiadások következő változásokat szenvedtek: biztosítási díjakban 555 ft 23 kr., adóban 788 ft 60 kr., kamatokban 301 ft 55 kr. és utazási költségekben 142 ft 16 kr. takarított meg; ellenben a többi tételeknél a kiadások 5569 ft 81 krral szaporodtak, miért is a különbözet az előző évhez arányosítva 3782 ft 27 kr. nagyobb kiadást képez.

Ezeknek előrebocsátása után van szerencsénk egyes üzletágaink kimutatására áttérve, a múlt év forgalmát a következőkben előterjeszteni:

Az 1888-ik évet a magtárban lévő 4232 mm. 97 kgr. buza és 156 mm. 78 kgr. rozskészlettel kezdtük meg. Csere és vámképen bejött: 2521 mm. 06 kgr. buza és 360 mm. 31 kgr. rozs; készpénzért 305286 ft 59 krnyi értékben vásároltatott 45445 mm. 47 kgr. buza és 1098 mm. 71 kgr. rozs; összes életbevételünk tehát 52199 mm. 50 kgr. buza és 1615 mm. 80 kgr. rozs. Ebből öröltetett a műmálomban: 46400 mm. buza és 1000 mm. rozs, maradt tehát 1888. december 31-én: magtárunkban 5799 mm. 50 kgr. buza és 615 mm. 80 kgr. rozs, és pedig a buzát 6 ft 84 krjával és a rozst 4 ft 70 krjával számítva; ezenkívül megvásárolt, de le nem szállított buza 2780 mm.; összesen tehát 8579 mm. 50 kgr. buza és 615 mm. 80 kgr. rozs.

A műmálomban felöntött 47400 mmásza életneműből a múlt évben 46326 mm 10 kgr. különféle örlemény készült.
Vásárolt idegen liszt 445 mm 90. kgr.
1888-ik évben összegyűlt
többség 9 mm 07½ k.
1887. évről átvett készlet 4027 mm 96 kgr.
Összesen . 50809 mm 03½ k.

Ebből csere és eladás útján 430185 ft 67 krnyi összegben értékesítettett 48260 mm —½ k.
Maradt 1888 december 31-én összesen 2549 mm 03 kgr. lisztkészletünk, mely a leltárban a liszteknel 1 ftal, a korpánál 50 krral vétetett mmászáknál a rendes eladási áron alul számításhoz és a mérlegben 25319 ft 76 krrban van kitüntetve.

A parasztmálomban a lefolyt évben a vendégek részére összesen 3215 mm 91 kgr. életneműt öröltünk és ezen üzletág 1654 ft 47 krnyi jövedelmet hozott.

e kötelezés beálltával, az előbb csak pénzre szóló jelek éppen nem érdemelt előléptetésben részesülnek, a pénz természetét veszik fel, s kényszer folyammal bíró papír pénzre válnak.

Egy másik nemét a papír pénzeknek az ugynevezett államjegyek képezik, a melyeket az állam kormányok a törvényhozásoktól nyert felhatalmazás alapján az alattvalóktól évente befolyt kellő adók s jövedelmekre támaszkodva, a magán e jegyen kifejezett kijelentéssel bocsátanak ki, hogy azokkal az állam pénztárainál, s a magán beforgalomban is minden oly fizetés teljesíthető a melynek tétele nem érben köteleztetett, s így ily minőségük mellett ezek is kényszerfolyamu papír pénzek tekintendők.

Ugy a bank, mint az államjegyeknek — a többi kamatot, nyereményt vagy osztalékot nyújtó értékek, s részvényektől eltérőleg — főismérve az, hogy kamatot nem hoznak, határozott összegről szólnak, s birlalójuk által az állam, vagy banknak kamattalanul nyújtott hitelt képeznek.

Miután fennebb említém, hogy e papirból készült pénzeknek úgy nem megvetendő előnyei, mint hátrányai is vannak, azokat még felemlitendőknek tartom.

Előnyei, hogy könnyen, kis helyen, s minden feltűnés nélkül benne nagy értékek vihetők, hogy általuk a társadalom pénzügyi szükségletének mérvéhez képest a csere eszközök mennyisége könnyen fokozható, vagy leszállítható, hogy jó bankrendszer mellett, csendes békés időkben, midőn a bizalom érmérei beválthatóságuk, vagy érmekénti használ-

Malmászatunk a lefolyt évben az értékcsökkenési tartalékalkalpa helyezett 3207 ft 44 krnyi összeg levonása után 9984 ft 54 krnyi tiszta jövedelmet hozott.

Takarékbetéti kamatokban és kisebb bevételekben kaptunk 321 ft 23 krt
A kisajátítás útján értékesített földterületnél nyertünk 565 ft 50 krt
Az 1887-ik évi nyereség áthozatal . 136 ft 34 kr.

és így a beteresztett zármérleg és üzlet-eredmény számla összesen 11007 ft 61 krnyi nyereséget tüntet fel.

Ebből levonandó:
a) az igazgatóságunk alapszabályszerű járandósága: 869 ft 70 krral
b) a felügyelő bizottságunk közgyűlésileg megállapított fizetése 300 ft — krral
c) a tisztviselők kikötött 5%-toli részilletéke 550 ft 38 kr = 1720 ft 08 krral

Marad 9287 ft 53 kr. melynek felosztására és hováfordítására nézve bátorodunk indítványozni, miszerint:

500 részvény után a 13-ik számu szelvény f. évi április hó 1 től fogva egyenkint 16 ftjával összesen 8000 ft — krral váltassék be;
jutalomdíjakra a tisztviselőknek és személyzetnek 400 ft — kr. szavaztassék;
a betegségyelző alap részére 200 ft — kr. és az ekkép felmaradó 687 ft 53 kr.

Ezekhez képest kérjük a felügyelő-bizottság jelentésének meghallgatása után saját jelentésünket tudomásul venni, a mérleget megállapítani, indítványainkat elfogadni és számunkra a felmentőt megadni, valamint az osztalék kiszolgáltatását elrendelni.

Kelt S.-a. Ujhelyben, 1889. feb. 4.
Szöllőssy Gyula,
főigazgató.

Nyomárkay József, dr. Schön Vilmos, Szöllőssy Arthur,
igazgatósági tagok.

2. Felügyelő-bizottsági jelentés.
Tisztelt közgyűlés!
A kereskedelmi törvényben megszabott kötelességünkben folyólag tisztelettel jelentjük, hogy a lefolyt évben a társulati pénz, liszt és magtár ugyszint a könyvviteli időszakokint vizsgálatainál mindenkor és mindenben kellő rendet és pontosságot tapasztaltunk.

A társulati vagyon leltározásánál f. évi jan. hó elsején személyesen közreműködve, mai napon az igazgatóság által az 1888-ik évről előterjesztett zárszámadást vettük beható vizsgálat alá és meggyőződünk arról, hogy a mérleg a társulati fő- és mellékkönyvekkel megegyezőleg és az alapszabályok határozatainak megfelelőleg állítottatott össze.

A múlt évi 11007 ft 61 kros tiszta nyereség felosztását, illetőleg hozzájárulunk az igazgatóság-
nak f. évi február hó 4-én kelt indítványához és midőn végre az 1888-ik évre az igazgatóság ré-

hatóságuk iránt meg van, ép úgy használhatók, mint maga az ércpénz.

Hátrányai, kibocsátó állam területén túli fizetésekre nem mindenütt alkalmas.

Hogy külállamok alattvalóitól érben felvett kölcsönök s kamatai törlesztésénél nem használható.

Hogy háborus időkben, vagy midőn kül államokból behozott cikkekért nagyobb mennyiségű ércre van szükség, s azon bizalom, hogy ércre beválthatók, vagy ércként használhatók lesznek megszűnik, névszerinti értékük lesüllyed, s egy bizonyos agionak nevezett felülfizetést kell rájuk tenni, hogy érettök ércpénz legyen kapható, mely néha 35—40 százalékos is tesz, mint tett a krmi háboru idejében, s ily alkalmakkor a szükségleti cikkek ára felszökkenvén, úgy a határozott összegekre utalt államháztartás, mint a készpénzből élő osztályok s pénzbeli követeléseikre ilyennel elégitettek nagy károsodást szenvednek.

Tudom, hogy túlsokáig vettem igénybe szives türelmüket, érzem, hogy mi ujat sem mondhattam oly tárgyról, a melyről könyvtárak állanak a művelt közönség rendelkezésére. de azt tartom, hogy a társadalom anyagi életére lényeges dolgokról néha az ismételt elmélkedés sem árt. Azért midőn becses türelmökért köszönetemet nyilvánítanám, azon őszinte óhajással hagyom el helyemet, rendelkezézzék tisztelt hallgatóm mindegyike e házi szerből mindenkor annyival, hogy egy családtagi, mint honfui kötelemeik terén előfordulható is ily irral kezelhető bajokat könnyen gyógyíthasson.

Ulrich Vilmos.

szére a szokásos számadási felmentvényt megadandónak véleményezzük, azt egyszersmind magunk részére is megadatni kérjük.

Szegimalom, 1889 feb. hó 24.

Teljes tisztelettel

Zinner Henrik, Horváth Endre, Schwarz Bernát,
felügyelő-bizottsági tagok.

Hirek a nagyvilágból.

Obrénovics Milán, szerb király az uralkodásról lemondott s a koronát és királyi hatalmat átadta fiának, a 13 éves Sándornak. Az új szerb király nagykorúságáig a kormányhatalom három tagból álló regensségre bízott, melynek feje Risszics Jován, az orosz érzelműségéről ösmert államférfi. Milán király visszavonulásának váratlan híre megrongált egészségi állapotával hozzák kapcsolatba. Bismarck lapja, a »Nordd. alg. Ztg.« abbeli reményének ad kifejezést, hogy Szerbiának Ausztria-Magyarország iránt eddig kifejtett jó szomszédi viszonya a korona birtokosának személyében beállott ama változás miatt meglazulni nem fog.

Halottégetés. Németországban, Gothában a halottégetés már évek óta rendszeresítve van, a menyiben ott halottégető kemencét építettek, s ide hozzák távolból is azokat, a kik úgy intézkedtek, hogy haláluk után elhamvasztassanak. Gothában 1879. óta 600 halottégetés fordult elő. A 600-ik halott, a kit Gothában elégettek, Schmiedre birodalmi képviselő neje volt.

A francia hazafias szövetség vezérferfiat az új kormány elfogatta és a liga további működését országszerte betiltotta. A hazafias szövetség harmadfélszáz ezer tagot számlál s tagjai egytől-egyik Boulanger-nek rendületlen hivei.

A világ vége. Egy német tudós a világ végét jósolja. Szerinte a növényi és állati élet 1897-ben el fog tűnni planétánk felületéről az óriási hőség miatt, amit egy, a föld közelébe érkező üstökös fog előidézni. Ebben a dologban csak az vigasztaló, hogy a német-tudósok, élő példa rá a földrengető Falb Rudolf, orosz próféták s Magyarországon kevés hitelre talál az ilyen német sógor.

Hirek az országból.

A királyi udvar Budapesten e hó közepéig tervezett tartózkodásának idejét ápril közepéig meghosszabbította!

I. Sándor, a szerb kiskirály, édes atyja Obrénovics Milán kíséretében Budapestre készült jönni, hogy Ferenc József király öfelségénél tisztelegdjék. Minthogy azonban a magyar király jelenlegi kedély állapota nem engedi meg a külföldiek látogatását — a tisztelegés ideje elnapoltatott. Híre jár annak is, hogy az új szerb király és számkivetésben élő anyja, Natália, magyar földön fognak mielőbb találkozni.

Biharvm. közönsége Bocskai István, a magyar történelem e kimagasló alakjának születési évfordulóját e évben nagy fényvel és nyilvánossággal készülni megünnepelni. Az u. n. »Bocskay-ünnepe« egyesített fog a a magyar nemzeti lét ez redéves évfordulójának ünnepevel.

Különlélek.

(Márczius 15.) Nemzeti újjáébredésünk 41-ik évfordulóját Ujhely város hazafias közönsége ez idén is hasonlóan a multakhoz, illő fényvel fogja megünnepelni. A hazafias polgári olvasó-kör, mely az előző évekhez hasonlóan is, a kezdeményező dicséretes szerepét viszi, a következő felhívást adta ki: Felhívás! A szabadság, egyenlőség és testvériség szent elvei testesültek meg szeretett magyar hazánkban 1848. évi márczius hó 15-én. E nap eredményeként üdvözölhetjük a haladást, melylyel ma Európa művelt népeivel párhuzamosan versenyezhetünk s köszönhetjük létünk szilárdságát. E nap emlékünnepe minden magyarnak, e nap minden magyar szívébe ünnepül legyen bejegyezve, e napon emlékezzék meg a magyar ama hőseiről, kik küzdöttek azon szent elvekért, melyek a mi s utódaink szabadságát biztosították. Ily napot s tényeket elfelejtenuk nem szabad. Csoportosuljunk e napon, mint egy családnak testvér tagjai mert csak összetartva védhetjük hazánkat. Hirdessük a szabadság magasztos elveit, mert csakis szabad nép lehet nagy. Hintsük az egyenlőség eszme virágának reánk hagyott magvait, hogy terjedjen az e hon polgári közt, mert csakis egyenlő joggal bíró nép, küzdhet egyforma fegyverrel hazáért! A s.-a. ujhelyi polgári olvasó-kör hazafias kötelességének ösméri ez igéket évről-évre hangoztatni s a polgártársak összejevetelét rendezni. A miért is felhívja S.-a. Ujhely város polgárait, miszerint márczius hó 15-én esteli 8½ órakor, a városi színház termében közcacsorával egybekötött társas estére, minél számosabban megjelenni szives-

kedjenek. A közvacsora részvételi ára személyenként 70 kr. (bort bele nem értve.) Részt venni szándékozók előjegyezhetik magukat, az aláírási ívek tartóinál és a s. a. - ujhelyi polgári olvasó-kör helyiségeiben.

(Népgyűlés.) Az ujhelyi kerület képviselő-választóinak ma egy hete a városi színházban megtartott népgyűléséről lapunk más részén adunk számot. E helyütt csak a külső behatást méltatjuk. A tágas színház páholyaiban diszes és lelkes hölgykoszorúval főnállása óta ily nagyszámú közönséget aligha fogadott falai közé. Szemmel, hozzávetőleg kétezer főre becsültük a jelenváltak számát, melynek ha egy kis része nem volt is „vótum“-os polgár bátran elég lett volna egy képviselő megválasztásához. A közönség a gyűlés szónokait legnagyobb figyelemmel hallgatta végig s ha egy határos része az elmondott szép beszédeknek kitörő lelkesedésre vagy tiltakozásra ragadta a hallgatókat, annak nyilvánulása akkor is a higgadt, mérsékelt mederből hangzott föl, oly impressziót keltve bennünk, hogy azokat a meggyőződés kifejezésének kelle tartanunk. Ha aztán mégis belevegült az obligát „abcug“-ok közé egy-egy erősebb, amolyan „pesti tüntető“-től ellesett zengedelem, viszhangra nem talált, még az a szentori hangú választójelölt üvöltése sem, melylyel azt okvetetlenkedte, hogy: „*abcug Fédervári.*“

(A nyilvános ismeretterjesztő előadásokat) rendező orvos-gyógyszerész-egyesület a mai napon délután 5-kor tartja a szokott helyen ezen sorozatban utolsó felolvasását, melynek tárgyai: *Kocourék Ferenc* előadása: „Hogyan bánunk házi állattainkkal?“, dr. *Weissberg Zsigmond*: „a szerelemről“ és dr. *Chyzer Kornél* „zárszava.“

(Ismeretterjesztő felolvasás a vidéken) Az orvos-gyógyszerész egyesület mult vasárnap vándorútra kelt s elnöke dr. *Chyzer*, titkára dr. *Hornyay Béla* s *Revlozky Pál* kíséretében Nagy Mihályba rándultak, hogy viszonzják a figyelmet, melyet Nagy-Mihály Ujhely iránt s a nagymihályiak az Ujhelyben rendezett felolvasások iránt tanúsítottak akkor, midőn e felolvasásokat nem csak személyes megjelenésükkel gyamolították, hanem abban értékes dolgozataikkal tényleg közre is működtek. A *Kos* vendéglő terme, melyhez Nagy-Mihálynak multja, s multjának annyi kedves emléke fűződik, e hallgatag öreg naplója a vidám óráknak, a feledhetetlen kedves éjnek, mult vasárnap színültig megtelt a városi s vidéki intelligenciájával. A kép, a közönség számát illetőleg, hasonlított ahhoz, melyet vármegyénk terme az itt rendezett felolvasások alkalmával mutat, csak még nagyobb kiadásban, s ünnepe-sebb színezetben. Az est sikerének s ünnepiessé-nek emeléséhez nagyban hozzájárult *Sztáray Antal*né grófnő megjelenése, ki azt elejétől végig meghallgatta s a felolvasókat buzdító előismerésben részesítette. Az első sorokat a hölgyek foglalták el, azok a hölgyek, kik Nagy-Mihályt kedvessé és széppé teszik, s kiknek a kis Nagy-Mihály nagyrészen köszönheti, hogy lassankint nagy Nagy-Mihályja alakul át. Ily „vis-à-vis“-ekkel szemben nem csoda, ha a felolvasók talán kissé elfogultak lettek volna, s kézírataik sorai helyett, szemek s gondolataik inkább e széksorok között kalandoztak el, s ha gyakrabban használtak gondolatjelt, s hosszasabban pihentek meg egy-egy pont után, időt vevén belemerni a szép szemek keresztüztübe. Első felolvasó, miután dr. *Chyzer Kornél* szíves szavakkal üdvözölte az egybegyűlt közönséget, dr. *Hornyay* volt, egy lélek-egészség-tani potpurival. Egy óránál hosszabban tartó felolvasását a *Revlozky Pál* követte, ki egy igen szépen sikerült alkalmi dolgozatban ösmertette a nemzeti nyelv hatását a nemzeti fejlődésre, a nemzeti érzésre, melyből azon szomorú következtetést vonhattuk, hogy hazánkban még nem elég az, mi a magyar nyelv-, a magyarosodás terjesztése érdekében történik, különösen a kormány részéről, melynek legtöbb eszköz állana e tekintetben rendelkezésére. Végül dr. *Schleiminger*, budapesti orvos, a szem higiénijáról tartott igen érdekes s mindenkire nézve tanulságos értekezést. A két óra hosszat élénk figyelemmel kísért előadásokat a közönség hosszantartó, zajos tapsokkal jutalmazta, s végeztével Sulyovszky István meleg szavakban köszönetet mondott az előadóknak. A felolvasást hajnalig tartó rögtönzött tánc követte, oly vidám hangulattal, kitarással, fészelen jó kedvvel, minő csak Nagy-Mihályban s csak a *Kos*-ban lehet s csak ott, hol oly rendezőknek, mint *Sulyovszky István* és *Kapy Lajosnak* animója magával vonja az egész társaságot. A felolvasók a sok szép női arc, egy vidám, jó kedvben töltött nap s a sok taps kedves emlékével jöttek haza, s azzal az elhatározással, hogy ha a nagy-mihályiakban lesz elég bátorság ismét egy felolvasás végig hallgatására, bennük nem fog hiányozni a jóakarát, hogy ujjolag el ne menjenek abba a körbe, hol oly szívesen fogadták őket abba a városba, mely a szellemi élvezetek iránt is érdeklődik.

(Eljegyzések.) *Kincsesy Péter* ujhelyi gyógyszerész, eljegyezte *Antal Gábor* szatmári birtokos kedves szép leányát, *Bertát*. — *Bárczy Boldizsár* fedli ref. tanító e hó 6-án jegyezte el Szakál István nagy-szeretvái ref. lelkész kedv s művelt leányát, *Etelkát*,

(Fényes esküvő) volt f. hó 4-én d. e. 11 óra-kor Füzesrében. — Ifj. revisnyei Reviczky Imre bánóci földbirtokos vezette oltárhoz tövisi és füzesi Füzesré Boldizsár kedves leányát: *Vilmát*. A szertartást nagy diné követte, melyen számos felköszöntőt mondtak. Lehoczky Sándor a fiatal párt, Füzesré Tamás az örömszülőket, Malonyay Ferenc a vőlegény távollevő s beteges atyját, Reviczky Pál a nyoszolyó-leányokat és vőfélyeket, Lehoczky a nyoszolyóasszonyokat, mire Reviczky Pál a násznagyokat éltette. Ebéd után a fiatal pár a vőlegénynek bánóci kastélyába utazott, míg a társaság emelkedett hangulatban az éjjeli órákig maradt együtt.

(Farsangi színelőadás a Karolina-intézetben.) A régi jó szokáshoz híven, ez idén is volt a farsang utolsó vasárnapján egy kis gyermekmulatság, színelőadással egybekötve a helybeli Karolina-leánynevelő-intézetben. Az „gyekező leánykák“-nak jól esik a komoly munka után egy kis ártatlan szórakozás; a kedves gyermekeik iránt szeretettel viseltető szülők- és ismerősöknek pedig szinte jól esik, ha nyilvános szereplésben is látják a növendékek ügyességének érvényesülését. Ez az oka, hogy az igazgatóság helyeslése mellett az intézet köztisztviselőiben álló *feje* évenként nem ellenzi e leány-növendékek örömeinek fenjelzett nyilvánulását. A vig jelenetekben gazdag szindarab címe ez volt: *A hat okos bolond*. Igen nagy dicséretet érdemlő módon szerepeltek e vig darabban: *Biringer Aranka*, *Biringer Elza*, *Kiss Ella*, *Molnár Sárika*, *Keckés Gizella*, *Szentmarjay Ilona*. Az igen nagy erkölcsi tanulságot rejtő darab betanítását és vezetését t. *Eulália nővérnek* köszönjük, ki, mint halljuk, az intézetben osztatlan szeretetben részesül. A színelőadást zongorajáték, ének és tánc követte. *Laboroz*.

(Gyászhir.) Özv. zolnai és nagy szalattnyai Matolay Gyuláné, szül. Juhász Petronella, mint leánya és gyermekei: Matolay Mária és férje Kárpát Gusztáv, gyermekeik: László és Julia, mint szepunokák Matolay Rózi, Matolay Margit, Matolay Etelka és férje Prihoda Etele, mint unokák, gyermekeik: Sándor, Etele és Andor, mint szepunokák: Matolay Géza, mint unoka; Prihoda Lajos, mint vő; Prihoda Éva, öz. Nyegre Béláné, s leánya Nyegre Malvin; Prihoda Jolán, mint unoka és ennek férje Balogh Pál, gyermekeik: Margit, Oszkár, Vilma és Ilona, mint szepunokák Prihoda Gyula és Béla, mint unokák; Juhász Gábor, mint testvér, s ennek gyermekei; János, Lajos és Ilona; Juhász Terézia, öz. Izsépy Gáborné, mint testvér; Juhász Jenő, Béla, Etele, Antal, Pál, Zoltán és György, mint unokaöccsei, a maguk és a többi számos rokonok nevében is fájdalomtól tört szível jelentik *Fajkúrti Juhász Lajos*, m. - izsépi közbirtokos, hites ügyvéd, volt megyei táblabírónak folyó 1889. évi márczius hó 4-én, reggel 1 órakor Magyar-Izsépen, élete 85-ik évében, végelgyengülésben történt csendes elhunytát. A boldogult hult tetemei az ev. ref. egyház szertartása szerint f. évi márczius hó 6-án, d. u. 3 órakor helyeztetek a m. - izsépi ref. egyház sirkertjében örök nyugalomra. — Béke lengjen a legjobb hazafi, apa, nagyapa, szépapa, testvér és rokon hamvai felett!

(A „Zemplén“ fekete táblája.) A vasúti pénztárosok, tisztelet a kivételeknek, tudvalevőleg nagyon röviden szoktak elbánni a jegyváltó utasokkal. Van köztük olyan is, akin nem igen szokott meglátszani, hogy járatos a Saska illemtanában. Ilyen ex-lex egyéniség volt a szerencsi állomás személylőpénztárosa is, akinek a korszója addig járt a kutra, míg — eltörött. A napokban oktanul izetlenkedett egy jegyváltó utassal. Szerencsére a jegyváltók között ott volt főispánunk öméltsága is, aki a pénztáros utól inkorrekt eljárásáért magyarázatot kért. Hanem a magyarázat helyett őtet is apró pénzzel fizette ki a hegyke pénztáros. Legvége aztán mi más lehetett a dolognak, mint az, hogy az utas közönséggel szemben udvariati pénztáros állásától feyelmly uton elmozdított. Szolgáljon ez a példa okulásul és mihez tartásul mindazoknak, akiket illet, vagy illetni fog. — *Megbotolt a pálinkába* s elesett egy, a kulacsbordó szot. Donát tiszteletét balul magyarázó tót atyafi, aki azután Ujhelynek egy félrébb eső utcájában disztelenül feküdt nap-hozat. Ujhelyben az ilyesminek nem szabad ismét-lődnie.

(Nyilvános nyugtató.) *Bizmán Ferenc* ujhelyi polgár 2 főt küldött szerkesztőségünkhez a mult szombaton végbement tűzoltói pikniken való meg nem jelenetésének válságösszege fejében. A 2 ftnak illetékes helyre leendő átvételét kérjük.

(Halmay Imre szinigazgató) írja a „*Borsod-megyei L.*“ — e napokban Miskolczon járt és lépéseket tett a színház elnyerése céljából a jövő téli évadra. Egyébként *Halmay Eperjesről*, hol ritka pártfogásban részesült, már e hó 15-én Miskolczra érkezik egy virágvasárnapig terjedő rövid színi szezonra

(A törvénytörésről.) Kis Gábor tokaji lakos a vele vadházasságban élő özv. Kovács Györgyné a mult 1888. évi ápril hó 16-án éjjel minden ok nélkül ökleivel oly kegyetlenül megverte, hogy a két oldal bordája eltört s ezenfelül körülbelül egy hónapos méhmagzatát is elvesztette. A kir. törvénytörés a f. hó 4-én tartott végtárgyaláson a rovott előéletű vádlottat, ki már szándékos em-

ber ölésért három évi börtönnel volt büntetve, ezen valóban vad állathoz illő kegyetlenséggel elkövetett büntetetté három és fél évi börtönré ítélte. Ugyancsak ezen a napon Török Sándor, Török Ferenc és Székely Zsigmond szentesi csongrád megyei illetőségű kubikosok, kik még az 1885. évi szeptember 21-én egyik társukat Török Istvánt ásókkal úgy megverték, hogy ez 57 napig fekvő beteg volt a verés következtében, súlyos testi sértés büntette miatt és pedig Török Ferenc és Székely Zsigmond nyolc-nyolc havi, Török Sándor pedig hat havi börtönré ítéltettek. *Ackersmann Hermann* büntetését — ki Ujhelyben a fútcái Kollener-féle házban lévő bolti helyiségét a mult évben szándékosan felgyújtotta — a kir. Kuria az első es másodbiróság ítéletek megváltoztatásával négy évről nyolc évi fegyházra emelte.

(A királyhelmezi bála) vonatkozott multkori közleményünk kiegészítése s egyszersmind kiigazításaképpen ottani tudósítónk a következőket írja: A toronyóra javára már több ízben rendeztetett táncmulatság, s habár nem nagy, de némi anyagi siker mindannyiszor el is lett érve, úgy hogy a bodrogközi takarékpénztárban 46 ft s egynehány krajcár van ma elhelyezve. Ehez járul az idei bálon felülfizetésekből befolyt 17 ft: tehát a jótékony célra már 63 ft s egynehány kr gyűlt be felülfizettek pedig: Bencsik István 3 ft, Futó János 1 ft, Adler Vilmos 2 ft, Kátai Mór 4 ft, Alter Izidor 2 ft, Szabó Lajos, Lacsny Lajos, Tölgy Gyula, Dutkay István 1—1 ft, Suszter György 50 kr, Exerer állomásfőnök 50 krt, összesen 17 ftot. A szíves adakozóknak lapunk utján mond köszönetet a rendezőség.

(Meghívó.) Nagy-Mihályban, folyó évi márc. hó 23-án az ottani közkórház építési alapja javára a „*Kos*“ vendéglő nagytermében jótékony célú zártkörű táncestét rendeznek. Belépő díj: személyenként 2 ft, családjegy 5 ft. A táncest kezdete pont 9 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

(Az amerikai kivándorlás) ujjában nemcsak a felvidéken, hanem vármegyénk alsó részében is kezd terjedni. Közélebb Golopról és Zomborról vándoroltak ki többen, ez utóbbi községből a községi előjáróság négy tagja is. A kivándorlást F. Mislér bécsi ügynökség közvetíti, oly módon, hogy a kivándorlók a tartóztatást kikerülődők, Budapestet mellőzik s úgy jutnak Bécsen át céljukhoz. Mindenesetre sajnos jelenség, hogy népünket már nem is a kenyérszükség, de a pénzvágy hajtja a különben kétes reményekkel kecsegtető új világrészbe. Ujhelyben, a vasúti állomásnál a lefolyt híven ismét több kivándorlót tartóztatott le s terített vissza utjára és észre városi rendőrségünk.

(Közforgalmi társaság.) *Lónyay Sándor*, orsz. gy. képviselő még a mult évben engedelmet kapott a közgazdasági ministertől arra, hogy a felső-tiszai magyar gőzhajózási részvénytársaság létesítési ügyének prozelitátát szerezhesse s az új közlekedési vállalat eszméjével megbarátkozott egyének közremunkálásával az ügyet diadalra juttassa. E tárgyban Ungváron gr. *Bombelles Lajos* elnöklete alatt értekezletet tartottak, s az ez alkalomból kibocsátott felhívás előtűnk van. Addig is, míg az életre való eszmével részletesebben foglalkozhatnánk s annak vármegyénk is kiterjedő közgazdasági fontosságát hangsúlyozhatnók, felemlítjük, hogy a részvénytársaság egyelőre *Csaptól Szolnokig* szándékozik üzletét berendezni.

(Rejtelmes büneset.) Tokaj városát és vidékét kinos izgatottságban tartja most *Valentin Balintné*, kis tokaji lakos, olaszországi kőbánya-munkásnének következő esete. Nevezett munkásné a mult hónap 25-én reggel, 7—8 óra tájban, karján egy kézi kosárral, N. Tokajba jött, hogy az otthoni ebédhez húst vásároljon. Weisz Májér kapuja előtt utolérte régi keletű rosz betegsége s ennek következtében összerogyott. A szerencsétlen aszsonyot látva és megszánya W. M. ennek neje s még egy ösmeretlen harmadik egyén, felnyalábolták s W. M.-nek egyik szobájába szállították. Azután kezét s lábát zsineggel erősen összekötötték, száját, mielőtt már a görcsösen vonaglóba valamelyes keserű folyadékot erőszakoltak, kendővel betömtek, homlokán pedig tetőirányos vonalban egy 3 cm.-nyi hoszu sebet metszettek. Valentinné e kura következtében mély öntudatlan állapotba esett. Harmad napra már, mikor eszméletehez jutott, özv. Tóth Jánosné k. tokaji lakos istálójában találta magát. Keresésére indult férje is ott akadt reá. Valentinné szenzációs el- és előtűnésének történetét felől hatóságilag kikérdeztetvén, csak annyit tudott utbaigazításul mondani, hogy W.—ék házában pár pillanatra visszanyerte eszméjét s ottan vére hullását észlelvé segítség után sőt hajtózott. A kir. vizsgáló bíró lesz hivatva a történet titokzatosságát takaró fátyolt fellebenteni. Weisz Májér es neje Valentinnével már szembesítették. Valentinné bennök ápolóit ösmerte föl, de amazok konokul tagadják azt, hogy a mondott időben Valentinné náluk megfordult volna. Egy másik tudósítás szerint Valentinnének fejese annyira súlyos, hogy az avval járó lázas állapot, párosulva a szerencsétlen nőnek idegbajosságával, kizárja a lehetőségét annak, miként az ő előadására komolyan építeni lehetne. Egy harmadik tudósító, aki úgy látszik a sanda gyanú sugalmazására hallga-

tott csak annyi utat tud mondani, hogy Valentiné, aki jól beszél németül, hallotta volna, mikor körülállói az ő vérenek rosaságára tettek német szóval megjegyzést. Lapunk zártakor értesültünk, hogy Valentiné egészségi állapota aggasztóan rosza fordult.

(Uj vas hid.) A közlekedési minister rendelete folytán a tokaji-tiszai vasuti fahid helyébe a jégzajlás után vasszerkezetű, függőműves hid építését kezdik meg. A kolosszális hid alkotását még ez év folyamán befejezik s átadják a forgalomnak. Az építkezés alatt a szabad hajózás és tutajozás biztosítva lesz.

(Szomszédos hírek.) Az eperjesi kettős gyilkosság elkövetőjét az ernyedetlen nyomozás kérekkertette Szucsovinszky odaváló suszter személyében, ki be is vallotta a borzasztó tett elkövetését. — Baross László a kassai ügyvédői kamara volt elnöke, e hó 4 ikén agyonlőtte magát, Baross nevét a legutóbbi időben egy bűnügygel hozták kapcsolatba.

(Színészet Tokajban.) Tudósítónk írja: *Hatvani Károly* miskolci színtársulatával e napokban kezdte meg előadásait nálunk. A 30 tagból álló dráma, vígjáték, operett, népszínmű társulat működése elé a legjobb reményekkel néztünk, s nem is csalódtunk, mert míg tagjai között többeket látunk, kik a vidék jobb erői közé tartoznak, addig másrészt műsoruk is változatos és gazdagnak ígérkezik.

(Gazdát cserélt) Miskolcra a Zichardt tulajdonát képezett csontszén-gyártelep. A spódium gyárat és összes melléképületeit gr. *Andrássy Manó* vásárolta meg 9500 frtért s az új tulajdonos ottan vasfinomító gyárat szándékozik létesíteni.

(A női hajról) érdekes méréseket közöl egy bécsi lap. E szerint a nőknek napjában 140,000 hajszálát kell fésülniök és kefélniök, a barnáknak mintegy 109,000 szálát a feketének 102,000 és a vöröshajúaknak már csak 88,000 szálát. A mint hölgyeink aligha tudták, hány szál kell dus frizuráikhoz, úgy a legkevésbében gondolnák, hogy 65—80, sőt a világos hajúak 110 kilométernyi hajjat tornyoznak fejükre. Egy egy sötét hajszál elbir 10—20 dekát, világosabb 4—5 deka súlyt, anélkül, hogy elszakadna; a haj csak megnyulik, azután megint összehúzódik.

(Leányok miatyánkja.) Egy kisasszony noteszből másolta le valaki ezt a modern könyörgést: „Mi kérünk, ki vagy a 25—30-as években jelentessék be a te neved. Jöjjön el a te násznapod. Legyen meg a te akaratom, miképen itt a szalonban, azonképen a templomban is. A mindennapi konyhapénzünket add meg nekünk minden hó elsején. És bocsásd hozzánk leánykori udvarlóinkat, miképen mi is elbocsátjuk a rád kacsingató szobalányokat. Ne vigy minket a jövő farsangba leányfővel. De szabadíts meg a pártától. Mert tied az ebéd idejének meghatározása, a kontók kifizetése és az utolsó előtti szó. Most és a pap összehadásaig: azontul ám — nem!”

Farsang.

Bohóc sipka helyett hamu van a fejeken. A természetes halállal kimult Farsang frisen hányt sirjánál gyászfényt lobogtatva, zokogva tördeli sok remegő ajak, hogy — *elvégeztetett*. Őt mulatságról kaptunk az elmúlt héten tudósítást, melyek mindenike osztályos részt követel a sikerből, a kedvességéből, a jótékony cél szolgálatából. Bizonyosságul álljanak itt tudósításaink:

Varannó, február 5.

Trónörökösünk tragédiája felforgatta a mulatás rendjét: a farsang alatt gyászoltunk, a bójtben mulatunk. Húshagyó kedden már csak a 14-ik huszázred gyászolt, mi siettünk Varannóra, hogy részt vegyünk abban a mulatságban, melynek híre oly nagy hullámokat vert vármegyénkben s vármegyénkben tul. Nagy volt a híre, hanem a mulatság jobb volt híreél.

Az ügyes kárpitások által diszített terem elragadó behatást tett mindenkire. A zene hangjai még pihentek, a tánc még el sem kezdődött s máris bámerre nézett a szem, mindenütt mosolygó arccal találkozott, — a kellemes érzés hatása tükröződött vissza.

A leánykák, kik itt lettek bemutatva, nem trémával léptek a terembe; a lépcső zöld galyai, a kedves terem sárga s piros függönyei és draperiái barátságosan susogva fogadták mint régi ismerőst: Isten hozott nálunk bájos leányka, mulass jól, mulass kellemesen!

A mint kedvvel és verével indult meg az első csárdás, úgy tartott az mindvégig s egy percre sem csökkent a jó kedv; a szuppé alatt azután tetőpontra hágtott! A társalgás hullámozó moraja, a cigány magyar nótái, pohárkoccintás, halk kacaj, egy kaoszba olvadva, magukkal ragadtak mindnyájunkat. Nem is tudok beszámolni a szuppé tartalmával, csak azt tudom, hogy rövid volt, mint rövid volt e bálon minden. Ugy repült az idő, mint maguk a táncoló párok. Még a táncrend is rövid volt nekünk s mikor az utolsó „angesagt” csárdást is letáncoltuk, elkezdtünk könyv-

nélkül táncolni, a míg csak a gyors szárnyu hajnal be nem kandikált az ablakon. S a beömlő sugárnyaláb olyan volt, mi előttünk, mint Gábriel arkangyal lángostora, melylyel az első emberpárt kergette ki a paradicsomból.

Az én dicsérető szavaimnál nagyobb garancia a mulatság sikere mellett a névsor, melyet talán hiányosan, de ide iktatok:

Ambrózy Nándorné, Antalóczy Antalné leányával, br. Balassa Istvánné leányával, Emma bárónővel, Bernáth Simonné Irén leányával, Boronkay Lászlóné, Czibur Vilmosné Csuha Malvinnal. Füzesséry Györgyné, Füzesséry Tamásné leányaikkal, Gál Sándorné leánya Emmával, Hericz Mártonné Örsze leányával, Kazinczy Arthurné Almássy Marcsával, Liszy Kornélia, Malonyay Ferencné Kosuth Ilonkával, Nagy Barnáné, Szirmay Pálné leányaival, Szerdahelyi Vincéné, Viczmándy Mariskával, Szilassy Ottóné, Dobozy és Bujanovics kisaszonnyokkal és még mások.

A viszontlátásig bucsuztunk.

A társaság egy része másnap Hrabóczon gyült össze, br. Balassa István főúri kastélyában. E szoaré megtestesülése volt annak, hogy elegancia és fesztelenség nem ellenségek, hanem édes testvérek. Az előzékenység nyájassága, a fogadtatás bája elragadott s jó kedvre hangolt mindnyájunkat és mikor a diné után tánchoz kezdtünk, nyoma sem volt az átbálozott éj fáradalmainak. A rokokó szalón halovány kéksége a legszebb keretet nyújtotta e pezsgő társaságnak, melyet az irigy hajnal itt is felkeresett.

Istenem, minek is van nappal?

Coeur pub.

Az ujhelyi tüzoltó piknik, hivatalos nevén „*hagyományos tüzoltó-batyú-bál*” e hó 2 án és 3-án evődött, ivődött és tombolódott véges-végig.

Az első négyest 76 pár táncolta, amely szám mindenesetre eléggé alkalmas arra, hogy e batyubál jó hírnevét „bizonyos körök” tün-tető tartózkodásával szemben a jövőre is megtartsa. Ami különben magát a vigalmat illeti, sikerültnek kell deklarálnunk. Aki végigmultatta, csak jó emlékekkel távozhatott belőle. A rendezőset, mely a *farsang* e mulatságát ügyes körültekintéssel s fáradhatatlan szolgálatkészséggel mindenkire nézve kellemessé tette, méltán elismerés illeti meg. A vigalom zugába még belezugott a reggeli misére hívó harangszó. A holgyek névsora rélt nem hozzuk, mert nem akarjuk, hogy mindenki tudja neveit az elmaradtaknak. — Tiszta jövedelem 133 ft 59 kr.

Ma egy hete az ujhelyi ref. énekkar tartott a városi színház termében sikerült táncmulatságot, melyen, kivált érdemes polgári elemeink szép száma mulatott azzal a fesznélküli, hamisítatlan jó kedvel, mely az általuk rendezett mulatságokat mindenkor jellemzi. A tiszta jövedelmet, 50 ftot, a ref. templom építési költségeire adományozták.

A szerencsi hölgyek által folyó hó 2-án az ottani kaszinó termeiben rendezett batyubál, mint tudósítónk írja, minden tekintetben fényesen sikerült. A mulatság táncokkal kezdődött. Tizenegy óra tájban a diszes társaság a szakácsművészet remekeitől, a Hegyalja tüzes nektárjától görnyedő asztalokhoz telepedett. A jó kedvű vacsora alatt egymást érték az alkalomszülte szellemes tosztok, melyeknek legnagyobb része, természetesen, a bájos rendezőset get: a szerencsi hölgyeket illette. Vacsora után újra ott kezdtek, ahol elhagyták, a derék barna fiúk rágyújtottak egy ropogásra s az járta egész kivilágos kiviradig, de még tovább is, mert reggeli félkilencig maradt együtt az egész társaság. Aki ott volt, egy aranyos kedvben páratlan mulatság emlékével távozhatott; aki pedig résztvehetett volna benne, de *körülményei* nem engedték, megérdemli, hogy egész a jövő farsangig bójtöljön, mert többet mulasztott, mint az a lutris, ki álmódott s szerencsésen ki is jött számjait „most az egyszer” be nem rakta (ugy kell neki!). A táncoló hölgyek között ott láttuk: Csákykynét, Kiss Györgynét, Matolay Bélánét, Mattyasovszky Kálmánét, Rochlitz Dezsónét, Tarnay Endrénét, Bodnár Sárrikát, Csörge Mariskát, Fazola Arankát, Karsa Emmát (S.-a.-Ujhelyből) Putnoki Mariskát (Devecserből) stb., kik mindannyian azon voltak, hogy a mulatság sikerét és fényét emeljék, a jelen-voltaknak emlékeztetéssé tegyék.

Homonna város intelligenciája, Karneval hercegtől elbucszándó, folyó hó 5-én — írja tudósítónk — Peltsárszky Alajos adótárnok házában batyubált rendezett. A tánc estvéli 9 órától reggeli 8 óráig tartott, amiben is Kádár Lajos, kir. közjegyzői-segéd mondott a dicsőemlékü Karneval hercegre sikerült alkalmi gyászbeszédet, — mire a diszes társaság rövid időre eloszlott, délután két órakor azonban újra összejött a morzsabálra. A résztvevő hölgyek mindannyian szépek és kedvesek voltak, kik közül a következőket jegyeztük meg: Aulinger Ida, Cseley Sarolta, Dely Margit, Friedmann Sarolta, Horváth Matild, Linhart Mariska, Lukovits Ilonka, Miladinovics Irénke, Peltsárszky Irma, Szekerák Alexa s még többen. A menyecskek s a nyajas gardémók voltak a következők: Bene Jánosné, Boncsik Gyuláné, Cse-

ley Gusztávné, Gerecz Lajosné, Herczog Oszkárné, Hecz Jánosné, Kelemen Kálmánné, Lukovits Gézánné, Lukovits Ottóné, özv. Miladinovics Tivadarné és Szekerák Ambrusné. A talp alá valót az általános ismert *«his Pali»* zenekara dicséretre méltó kitartással szolgáltatta.

A nagy-mihályi iparosok „*huszas bizottsága*” kebeléből alakult bálbizottság f. évi február hó 23-ikán a „*Koss*” szálló nagytermében egy fényesen sikerült táncestet rendezett, mely egy alakítandó iparos betegsegélyző egyesület” alapítókéje javára igen szép eredményt hozott.

Ezen alkalomra a „*Koss*” vendéglő nagytermét a rendezőség tevékeny tagjai izlésesen földiszítotték. Valóban büszkéek lehetnek a nagy-mihályi iparosok azon sikerre, melyet az anyagin kívül erkölcsileg is elértek. Mindvégig fesztelen jó kedv uralkodott a szép társaságban, melynek csak hajnal hasadta vetett végett.

Összes bevétel volt 245 ft, kiadás 155 ft, maradt a jótékonycélra: 90 ft.

Felülfizettek: Heuman Sámuel 2 ft, Widder Sámuel 2 ft, Pólányi Gyula Ujhely 1 ft, Rozgonyi N. 1 ft, Edelstein Henrik 1 ft, Lichtmann Herman 1 ft, Kozma Dániel 1 ft, dr. Raisz Gedeon 2 ft, Reich Adolf 50 kr., Neuwirth Dávid 1 ft, Bley L. fia 1 ft, Görgy Géza 1 ft, Jäger Béla 1 ft, Olcsváry Bertalan 1 ft, dr. Glück Soma 1 ft, Barnai A. 5 ft, tisz. Inhatkó János főtiszt. Szentléleky Géza 1 ft Baján Imre 1 ft, Czibur Bertalan 2 ft, Bartus Boldizsár 1 ft, Landesmann J. 1 ft, özv. Friedmanné 2 ft, Kapy Lajos 1 ft, Legezsa István 1 ft, Sulyovszky István 3 ft, Pilisy László 2 ft, Naményi Antal 1 ft. Lukács József 1 ft, Bujdos István 1 ft, König N. 1 ft, Landesman B. 3 ft. (Múlt számunkból tárgyhalmozat miatt kimaradt s most is csak megrövidítve jöhetett. Szerk.)

Ujhelyben tegnap a reform. templom építési költségeire már csak „*polgári bátorság*” gal rendezett közvacsora, az érdeklődés, készülődés előjeleiből itélve, melyek városunk határán tul a közeli s távoli vidék és a szomszédos vármegyék előkelő köreire szintugy kiterjed, bizvást regisztrálhatjuk már most, hogy oly fényes sikerű volt, melyhez hasonló csak a vármegye székháza termeiben régebben lefolyt egy-egy „*túrista közvacsora*”, vagy egy ragyogo fényű „*Rákóczy-bál*” lehetett. *Barack Lékvár* szerkesztésében ez alkalomra „*Bájtí fánk*” cím alatt humoros alkalmi lap is jelent meg, melyet hölgyeink a mulatság színhelyén a jótékonycél javára árusítottak el. A mulatság lefolyásáról szóló, mindenre kiterjedő részletes tudósítást lapunk jövő heti számában közöljük.

Egyesületi élet.

Nyilvános nyugtató.

Az árvaházra adakoztak: A s.-a.-ujhelyi csizmadia ifjuság báljának tiszta jövedelméből 6 ftot. A vármegyei hajduk báljuk tiszta jövedelmét 5 ftot. A tüzoltók báljában egy asztaltársaság gyűjtött 3 ft 40 krt.

S.-a. Ujhely, 1889. márc. 8.

Dr. Chyzer Kornél,
egyesületi elnök.

Nyilvános számadás

a s.-a.-ujhelyi önkéntes tüzoltó egyesület által f. évi márc. 2 án rendezett „*Batyú bál*” jövedelméről.
Belépő jegyekért befolyt . . . 227 ft 80 kr.
Páholyokért 9 ft — kr.
Felülfizetésekből 99 ft — kr.

Bevétel összesen . . . 335 ft 80 kr.
Ennek ellenében kiadás összesen . . . 202 ft 21 kr.
Maradt tisztajövedelem . . . 133 ft 59 kr.

Felülfizettek: Adriányi Kálmán Tolcsva 2, Ambrózy Nándor 3, Bydeskuthy Sándor 4, Bacs-kóvszky János 1, Berczik Nándor 1, Berger N. 1, Bolgáry András 2, Botka András 1, Dókus Gyula 1, Diószeghy Gyula 1, Dofkay József 1, Dobersberger Nándor 2, Dubay István 1, Friedrich Antal 3, Gireth Miksa 1, Háber Gyula 1, Harangi Miskolcz-ról 2, Heidberger 1, Hericz Sándor 1, Hlavathy Elek 1, Kellner Soma dr. 1, Kincsessy Péter 3, Korinkó János 4, Kuharik János 1, Kulics János 3, Lucz János 2 ft, Magossy 50 kr., Nagy Béla keresk. 2, Németi N. 1, Orosszy János 2, Pataky Miklós 1, Prámer Alajos 3, Prokopovics 1, Pusztay Mihály 1, Rakovszky Sándor 1, Révész Imre 1, Romancsák András 2, Rosenthal Sándor dr. 2, Roth Bernáth 2, Roosz Adolf 2; Schön Arnold 2, Szánky Nándor 2, Szamosy Jenő 3 ft, Szalay Pál 50 kr., Sztankovszky Sándor 1, Teich Zsigmond és neje 4 ifj. Teich 1, Waldmann Adolf dr. 2, Waller Lipót 1 Vass József 1 ft. Vályi Sámuel 50 kr., Vihs Keresztély 4, Vágó Gyula 1, Veisz Lajos 1, Zlinszky József 2, Zombory János 2 ft.

Fogadják mindazok, kik ezen jótékonycél mulatsághoz adományaikkal hozzájárulni, s így az elért jövedelmet gyarapítani kegyesek voltak a tüzoltó egyesület halás köszönetét.

S.-a.-Ujhely, 1889. márc. 6.

A paracsnokság.

A SZEGI GŐZMALOM RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

MÉRLEG-SZÁMLÁJA VESZT- ÉS NYER-SZÁMLÁJA

1888-ik évi december hó 31-éről.

Vagyron	Összeg		Teher	Összeg		Veszt	Összeg		Nyer	Összeg	
	frt	kr.		frt	kr.		frt	kr.		frt	kr.
Készpénz	14757	50	Részvénytőke	100000	—	Üzleti költségek:			Nyeresség-áthozat az 1887-ik évről	136	34
Utánvételek	1519	81	Közönséges tartalékalap	53137	90	Tisztviselők és munkások fizetései	21767	69	A múltalom 1888-ik évi nyers-		
Ingtatlanok:			Gépek, épületek és felszerelések			Lakbérék és lakentart. költségek	914	69	jövedelme	64256	97
Föld-, szőlő-, bányá- és házbirtok	1263	42	Értékesítési tartalékalapja	28989	50	Tüzelés	10166	34	A parasztmalom 1888-ik évi nyers-		
Malomépületek	34463	87	Fedezeti alap mint rendelkezési			Utazási költségek	119	56	jövedelme	1654	47
Lakházak a malomnál	15763	91	összeg	1221	38	Lótartási költségek	400	—	Takarekkönyvecskére elhelyezett		
Gép- és malom-felszerelés	43977	62	Kétes követelések tartaléka	200	—	Felhasznált anyagok és szerek	2196	29	betétek kamatai	188	55
Vasuti állomás létesítése 10%-os			Forgalomban lévő elfogadványok	60000	—	Kijavítások	6606	15	Kisebb bevételek	132	68
évi törlesztés után	5355	99	Tartozások:			Biztosítási díjak	2715	80	Nyeresség, a kisajátítás utján ér-		
Terménykészlet	42702	30	Könyvadósságok	4087	36	Irodai költségek	1817	14	tékesített		
Lisztkészlet	25319	76	Tüszelő-egyletünk követelése	6	30	Kisebb költségek és veszteségek	140	87	Földterületnél	565	50
Fakészlet	1802	90	Fel nem vett osztalék 1882-ről	27	—	Adó	1109	26			
Zsákkészlet	8261	53	" " " " " 1883-ról	36	—	Fizetett kamatok	4765	67			
Anyagkészlet	1795	49	" " " " " 1884-ről	22	—	Gépek, épületek és felszerelések					
Leltárgyak:			" " " " " 1885-ről	44	—	értékesítési tartalékalap-					
Irodai szerek	824	59	Vezérigazgató és tisztviselők óva-			jába helyezett összegek:					
Malomszerek	3543	15	déki követelése	5600	—	a) Lakházról a Belső 2%	4	—			
Ló- és szekér	1045	18	Igazgatóság óvadéki követelése	1600	—	b) Lakházról a malomnál 2%	315	28			
Váltótársa	13537	10	Biztosítási hitelezők	18800	—	c) Malomépületekről 2%	689	28			
Biztosítékint letett értékek	18800	—	Betegsegélyző alap	51	34	d) Gép- és malomrendezésről 5%	2198	88			
Óvadékok:			Egyenleg mint nyereség	11007	61	e) Irodai szerekről 15% (már tel-					
Letett óvadékok a főpénztárban	3600	—				jes összegében leírva)					
Letett óvadékok a Zemplénmegyei						f) Malomszerekről 15% (már tel-					
kereskedelmi-, ipar-, termény- és						jes összegében leírva)					
hitelbanknál S.-a.-Ujhelyben	3600	—				g) Ló- és szekér-számláról 15%					
Követelések:						(már teljes összegében leírva)					
Jó könyvkövetelések	34451	37				Egyenleg mint nyereség	11007	61			
Előlegek terményekre	8444	90									
	284830	39		284830	39		66934	51		66934	51

Csink Gyula,
vezérigazgató.

Braun Armin,
könyvelő.

Csink Gyula,
vezérigazgató.

Braun Armin,
könyvelő.

Szőllősy Gyula, Nyomárkay József, Dr. Schön Vilmos, Szöllősi Arthur,
főigazgató, igazg. tag, igazg. tag, igazg. tag.

Szőllősy Gyula, Nyomárkay József, Dr. Schön Vilmos, Szöllősi Arthur,
főigazgató, igazg. tag, igazg. tag, igazg. tag.

A leltározást eszközölve, a fentebbi mérleget a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítván, azt mindenben egyezőnek találtuk.

A fenti jövedelmi kimutatást a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítván, azt mindenben egyezőnek találtuk.

Zinner Henrik, Horváth Endre, Schwarcz Bernát,
felügy. biz. tag, felügy. biz. tag, felügy. biz. tag.

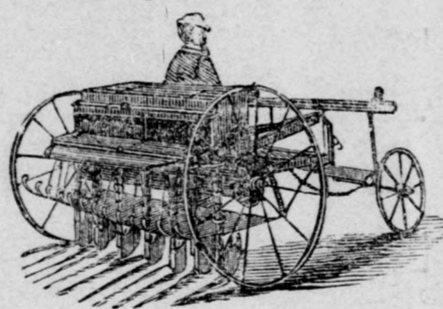
Zinner Henrik, Horváth Endre, Schwarcz Bernát,
felügy. biz. tag, felügy. biz. tag, felügy. biz. tag.

FLEISCHER és TÁRSA

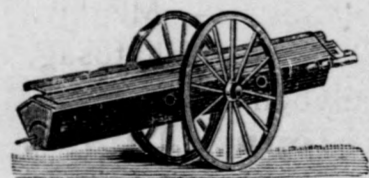
gépgyára és vasöntődeje **Kassán** eperjesi-ut 6-ik szám.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű**

szorvető és szóróvető gépeket, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat stb. továbbá **Baker- és magtár-rostákat,** mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletét birjuk, bizományi raktárt pedig**

BEHYNA TESTVÉR uraknál S.-a.-Ujhelyben.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár és malomrendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölőket stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZGONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra **ingyen és bérmentve** küldjük. 4-6

5556/1889. szám.

Magyar északkeleti vasut.

Pályázati hirdetés.

Mezőlaborcz állomás felvételi épületének bővítése és verandákkal való ellátása körül felmerülendő, 10300 ftra előirányzott munkálatok biztosítására ezennel pályázat hirdettetik.

Terv, költségvetés, szerződési minta, feltétlfüzet és pályázati feltételek Budapesten a magyar északkeleti vasut vezérigazgatóságának pályafentartási osztályában (II. kerület Lánchid-utca 1-ső szám) továbbá Kassán, S.-a.-Ujhelyben, Mezőlaborczon és Ho-

monnán mérnöki szakaszainknál és végre Nagy-Mihályon pályafentartási főnökségünk irodájában betekínthetők.

Az ajánlat folyó évi márczius hó 20-áig déli 12 óráig beküldendő.

Budapest, 1889. február 22.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

A vezérigazgatóság.

Magy. kir. szab. parkétgyár

Dunkel Vilmos Kassán,

ajánlja

3-6

kitünő száraz tölgyfából készlett, sokszorosán kitüntetett

parketait,

ugynevezett americait, tömör s berakott kockát jutányos árak mellett.

Képes rajzminták díjmentesen szolgáltatnak.

3619. sz.

A kassai m. kir. posta- és távirada-igazgatóság.

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi posta- és távirada-hivatalnak 1891. évi július hó 1-től leendő elhelyezésére alólírott igazgatóság egy alkalmas iroda- és lakhelyiséget 5—10 évre bérbe venni óhajtván, felhivatnak mindazon háztulajdonosok, kik S.-a.-Ujhely városában, lehetőleg annak központján e célra alkalmas ház-helyiséggel bírnak, hogy ajánlataikat **folyó év április hó végéig** akár az ottani tekintetes polgármesteri hivatal utján, akár pedig közvetlenül alantírt igazgatósághoz nyújtsák be.

A helyiségek nagysága, illetve ürméretére nézve megkivántatik:

I. A hivatal helyiségeire nézve:

a) hogy az jelenlegi hivatali helyiségeknek megfelelő nagyságu világos, száraz s földszinten levő, összesen mintegy 650—700 köbméternyi ürtartalommal bírjon.

II. A főnöki lakásra nézve:

b) hogy az két, esetleg három két ablakos, közegészségi szempontból kifogás alá nem eső szobából; c) az ahhoz szükséges konyha, kamara, pincze, pad s a szükséges más egyéb helyiségekből álljon.

Kassán, 1889. február hó 23-án.

Sztankovits,

kir. posta- és távirada-igazgató.